

Arrest

nr. 177 153 van 27 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. DEPOVERE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 augustus 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 28 augustus 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 9 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 22 februari 2016.

1.3. Op 27 mei 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Alexandrië, de Egyptische nationaliteit te bezitten en een soennitisch moslim te zijn. Uw moeder is ongeveer twaalf jaar geleden overleden, uw vader is intussen 88 jaar en u hebt nog een oudere zus, H.(...). Uw jeugd hebt u in de wijk al Nusra doorgebracht en sinds 2005/2006 woont u in al-Hadara wijk. Omstreeks deze tijd werd u gerant van het café-restaurant 'Roastery' en u oefende deze job uit tot aan uw vertrek. U bent tevens lid van een folklore groep en trekt samen met deze groep de wereld rond.

Sinds uw puberteit besepte u dat u klein geschapen bent en dat uw penis zich niet meer zou ontwikkelen. Op uw veertiende of vijftiende hebt u seksuele betrekkingen gehad met een jongen van op school, gewoon omdat de gelegenheid zich aanbood. Toen u begin twintig was besepte u dat u een vrouw nooit seksueel zou kunnen bevredigen. U hebt immers tweemaal betrekkingen gehad met vrouwen doch dit liep op niets uit en sindsdien verkiest u seksuele betrekkingen met hermafrodieten, alhoewel dit er nog nooit van gekomen is daar er geen hermafrodieten zijn in Egypte, zo stelt u. Als u geen andere keus hebt, dan hebt u ook wel eens seks met mannen.

Uw familie was hiervan niet op de hoogte en u stond onder druk van het thuisfront, men vond het immers tijd dat u in het huwelijk zou treden. U was tweemaal verloofd, doch telkens slaagde u erin de verlovings te verbreken.

De druk werd zo groot dat u een zelfmoordpoging ondernam en terug bij uw positieven kwam in het ziekenhuis. Hierna raadpleegde u een psychiater, maar deze bood geen oplossing daar hij u kalmeermiddelen voorschreef en u aanraadde zich tot god te wenden. U stelt nog steeds het op psychologisch vlak niet gemakkelijk te hebben.

Sinds een zevental jaar heeft u een relatie met H.(...) a.(...)-S.(...), een boekhouder die u via het werk had leren kennen.

Het incident dat doorslaggevend was om uw land te verlaten was het gegeven dat u begin juli 2015 in de buurt van het metrostation een man zag die u beviel en met wie u kennis wenste te maken. U probeerde in gesprek te raken en stelde hem voor seks te hebben waarop hij zich kwaad maakte en riep 'ben jij er zo een'. Plots stonden er een hoop mensen rondom jullie die zich begonnen te bemoeien en te roepen. U werd naar het politiekantoor gebracht, er werd een proces-verbaal opgesteld en uw adres werd genoteerd, waarna u mocht beschikken. Vijftien dagen later werd er een convocatie van het Parket bij u thuis bezorgd, maar u gaf hieraan geen gehoor. U verliet het huis en zocht uw toevlucht bij een vriend. In deze periode bereidde u uw papieren voor om te kunnen vertrekken: uw paspoort, attest van uw werk, bankuittreksels om aan te tonen dat u geld hebt, reservatie van een vliegtuigticket.

Een drietal weken later, op 11 augustus 2015, hebt u legaal, met uw eigen paspoort, het land via de luchthaven van Caïro verlaten en bent u via Griekenland en Italië naar België gekomen, waar u op 28 augustus 2015 asiel hebt aangevraagd.

B. Motivering

Na het gehoor afgenomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt Egypte te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen in de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het leiden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming en wel omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u in kader van uw gehoor op het CGVS toch wel een heel andere wending gaf aan uw relaas in vergelijking met uw initiële verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar stelde u zich immers op 15-jarige leeftijd bewust te zijn geworden van uw homoseksualiteit en geeft u duidelijk aan dat al uw verdere problemen uitsluitend te wijten zijn aan uw homoseksuele geaardheid, niets meer en niets minder (Vragenlijst vraag 3; Verklaring vraag 27). Ten overstaan van het CGVS stelt u plots op seksueel vlak problemen te hebben met vrouwen daar u klein geschapen bent en u hen geen bevrediging kunt schenken waardoor u complexen hebt. Doordat u dit besepte verkoos u seks met hermafrodieten, u verduidelijkte: zo heb ik de vrouw, met het aspect seks dat er niet is. Maar dat type van personen bestaat bij ons niet en als ik geen andere keuze heb dan kan ik seks hebben met een man. U gevraagd waarom u voor DVZ louter stelde homoseksueel te zijn, antwoordt u voor ons is dat allemaal 'gay', we zeggen homoseksueel op algemene wijze. Ten overstaan van het CGVS gevraagd of dit wilde zeggen dat u zich niet als een homoseksueel beschouwt in de zin van 'man houdt van man' (daarmee verwijzend naar een volwaardige relatie), maar dat u seks hebt met mannen omdat u klein geschapen bent, verklaart u dat u effectief niet 100 procent homoseksueel bent daar u ook gevoelens hebt voor vrouwen, maar dat u het vrouwelijk geslacht niet wil benaderen (CGVS p.2, 4). Gezien u hier voor DVZ nooit enige allusie op hebt gemaakt en daar liet uitschijnen een 'overtuigd' homoseksueel te zijn kan uw uitleg totaal niet

overtuigen en doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problematiek, te meer nergens uit uw verklaringen bij DVZ blijkt dat er nog andere aspecten mede aan de grondslag van uw asielaanvraag liggen en u daarenboven stelde dat uw gehoor daar goed verlopen is (CGVS p.1). Uw verklaring dat u in een homoseksuele relatie met H.(...) zou zitten doet hieraan, en zoals in onderstaande paragrafen wordt uiteengezet, geen afbreuk (CGVS p.6).

Ook uw verdere verklaringen ontberen overtuigingskracht. U gevraagd wat het met u doet dat u van vrouwen houdt maar hen op seksueel vlak niet kunt plezieren, ontwijkt u vooreerst een accuraat antwoord door te stellen dat u wel betrekkingen wil hebben met mannen, maar dat ze mooi en zacht moeten zijn. Erop gewezen dat dit geen antwoord is, stelt u: dat is een omgeslagen blad, ik heb de gewoonte genomen met mannen en nu houd ik ervan te slapen met mannen (CGVS p.4). Ook dit is geen antwoord op de u gestelde vraag en ondermijnt andermaal uw geloofwaardigheid daar er toch van kan worden uitgegaan dat u omtrent dit specifieke aspect doorleefde verklaringen moet kunnen afleggen gezien net dit besef een ommezwaai in uw seksuele beleving en uw leefwereld teweeg gebracht heeft.

Ook de manier waarop u stelt contact te leggen met de mannen die u bevallen getuigt nu niet bepaald van enige subtiliteit: ik handel zoals een meisje, ik nader en leg mijn hand op zijn hand en als ik respons krijg dan scheppen we een sfeer die ons bevalt. U gevraagd dit toe te lichten, geeft u aan als ik hem meeneem naar een appartement ofzo. Als we op straat lopen is er een ander sentiment, we proberen op ons gemak te zijn en sexy woorden te spreken en dan zie ik zijn reactie. Als ik zie dat hij niet anti is, dan snijd ik onmiddellijk het onderwerp aan. Gevraagd wat u hiermee bedoelt stelt u we praten over seksuele zaken om op te warmen, en dat is dat (CGVS p.5). Gezien u duidelijk probeert te laten uitschijnen dat contacten met mannen taboe zijn in uw gemeenschap en men in dit kader toch wel heel omzichtig te werk moet gaan, is uw toch wel directe aanpak nu niet bepaald overtuigend en kan er toch van worden uitgegaan dat u met iets meer discretie te werk zou gaan.

Later tijdens het gehoor gevraagd hoe u aan mannen toonde dat u geïnteresseerd was, antwoordt u: soms waren zij het. Gevraagd hoe dit in zijn werk ging antwoordde u: in mijn verschijning kunnen ze al denken dat ik gay ben, we hebben speciale tekens en de Egyptenaren zijn sluw. Gevraagd welke tekens komt u niet verder dan te stellen: de borst die meer ontwikkeld is, de manier van spreken. De jongere heeft een fijnere stem. Er zijn geen echte regels wie gaat beginnen, bij ons is het normaliter de man die aangetrokken is door de ander, de actieve doet het voorstel aan de passieve, maar als ik me aangetrokken voel, dan kan ik ook beginnen (CGVS p.7). Dient opgemerkt dat u in gemeenplaatsen en stereotypen vervalt en er weinig sprake is van een persoonlijk en doorleefd antwoord. Nergens uit uw verklaringen kan een diepgaande persoonlijke betrokkenheid afgeleid worden.

Gevraagd of u in Egypte een duurzame relatie met een man hebt gehad, antwoordt u: ja, al mijn relaties zijn met mannen. Erop gewezen dat er gevraagd wordt naar een 'echte' relatie, antwoordt u slechts ja. Uitgenodigd hierover te spreken, stelt u: met H.(...). Gezien u zeer spaarzaam bent met uw antwoorden, werd u nogmaals aangemoedigd hierover te vertellen, waarop u de wedervraag stelt: bedoelt u seksueel? Erop gewezen dat u iets moet vertellen over de relatie op zich, verwijst u naar H.(...) die ongeveer 39 jaar is en boekhouder. U stelt nog steeds een relatie met hem te hebben. Gevraagd wat een dergelijke relatie voor u betekent, antwoordt u dat het een warme relatie is en u zich op moreel vlak goed voelt bij hem. U voegt hier nog aan toe dat er mensen zijn die op een beestachtige manier seks hebben en daar houdt u niet van (CGVS p.6). Andermaal dient te worden opgemerkt dat uw antwoorden oppervlakkig en stereotiep zijn en er weinig persoonlijke aspecten aan bod komen, dit terwijl u stelt dat deze relatie al een zevental jaar duurt. Dat u er bovendien telkens bijkomende vragen dienen te worden gesteld en u niet bij machte blijkt spontane verklaringen af te leggen, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede, net zoals het gegeven dat u deze relatie onvermeld liet bij DVZ. Gezien u daar immers stelde homoseksueel te zijn en daarom uw land te hebben verlaten, is het toch wel zeer opmerkelijk dat u nagelaten hebt een dergelijke jarenlange relatie die nog steeds voortduurt te vermelden en doet zulks, en zoals reeds werd aangestipt, afbreuk aan uw verklaringen.

Ook wat betreft het incident dat de aanzet was tot uw vertrek uit Egypte kunnen uw verklaringen totaal niet overtuigen. Zo stelt u aan het metrostation een man te hebben gezien die u dusdanig beviel dat u met hem in gesprek probeerde te komen en hem voorstelde om seks met u te hebben. Deze door u geschetste gang van zaken kan totaal niet overtuigen. Zoals in een bovenstaande paragraaf reeds uiteengezet, geeft u aan dat u zich niet kunt uiten in Egypte en u uw seksualiteit niet vrijuit kunt beleven, getuige hiervan uw woorden: we hebben schrik om ons in het openbaar te tonen. In dit opzicht ontbeert uw, op zijn zachtst gezegd, directe aanpak dan ook iedere overtuigingskracht, temeer u ook zelf aangeeft dat u normaliter 'wat meer wacht'. Logischerwijze werd er dan ook gepeild waarom u plots alle voorzichtigheid liet varen, temeer een metrostation dan ook nog eens bezwaarlijk een discrete plek kan worden genoemd, waarop u slechts kunt herhalen dat u normaliter zo niet te werk gaat. Andermaal een toelichting gevraagd kunt u slechts opwerpen hem te hebben gezien, dat zijn verschijning u deed vermoeden 'dat hij van de derde seks was waar u van houdt' (CGVS p.3, 5). Het hoeft geen betoog noch bijkomende uitleg dat deze door u geschetste gang van zaken iedere geloofwaardigheid ontbeert.

Deze appreciatie wordt dan ook nog eens onderstreept door het gegeven dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment vermeld hebt dat u naar aanleiding van dit incident effectief meegenomen werd naar het politiekantoor, er een proces-verbaal werd opgesteld en u vijftien dagen na uw arrestatie een convocatie ontvangen heeft van het Parket. U hiernaar gevraagd, komt u niet verder dan te stellen dit wel degelijk te hebben vermeld. Ook dit kan niet overtuigen daar u uw verklaringen bij DVZ voor akkoord ondertekend heeft, u geen bijkomende verklaringen aflegde toen u hiertoe de kans werd geboden en u bij aanvang van het gehoor op het CGVS verklaarde dat uw gehoor bij DVZ goed was verlopen (CGVS p.1, 4; Vragenlijst). Moesten deze door u beweerde feiten zich effectief hebben voorgedaan is er geen enkele reden waarom u dit niet zou vermelden bij DVZ, wel integendeel.

Het gegeven dat u legaal, met uw eigen paspoort, het land heeft verlaten daar er toch een convocatie op uw naam was uitgeschreven, is evenzeer opmerkelijk te noemen. In kader hiervan werd u dan ook gevraagd of u op de luchthaven problemen hebt gehad, en antwoordde u: neen, het zijn slechts inbreuken en geen echte misdaden en je komt op de black list; een antwoord waarin u zelf de problematiek minimaliseert, wat ook weer niet overtuigend is mocht er effectief geloof aan uw verklaringen en uw beweerde vrees worden gehecht (CGVS p.8).

Gevraagd of u organisaties kent die opkomen voor de rechten van de LGBT, antwoordt u: in Egypte neen. Gevraagd of u hier in België organisaties kent, geeft u aan dat u ze zoekt maar niet vindt, u zou niet al te sterk zijn in het Frans en u weet niet tot wie zich te wenden. Gevraagd of u hier in het milieu actief bent, antwoordt u dat dit niet het geval is, u hebt geen geld en spreekt de taal niet. Gevraagd of u de 'Gay Pride' kent, kunt u slechts aangeven dit niet te kennen (CGVS p.5). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u voeling hebt met LGBT of dat u ook maar een begin van inspanning hebt verricht zich hieromtrent te informeren en ook dit gegeven is opmerkelijk. Uw verklaring dat u gezocht hebt naar organisaties, maar deze niet gevonden hebt kan niet overtuigen temeer u duidelijk vertrouwd bent met 'Google' en dus met het gebruik van internet. U verklaart dat u het Frans onvoldoende machtig bent, biedt - en dat hoeft geen betoog - hiervoor geen afdoende verklaring (CGVS p.5).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde motieven en dient u de vluchtelingenstatus te worden geweigerd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw paspoort, geboortakte, diploma en een attest van uw werk bij de 'Coffee Roastery'. U toonde nog reclame van het Ballet van Henegouwen en een artikel uit een krant waarin een foto staat met u daarop als lid van een dansgroep. Deze stukken hebben betrekking op gegevens die hier niet ter discussie staan. Wat betreft het door u neergelegde document van het ziekenhuis (ter ondersteuning van uw verklaring psychische problemen te hebben) en het doktersvoorschrift dient opgemerkt dat ook dit gegeven op zich hier niet ter discussie staat doch gezien bovenstaande opmerkingen is de oorzaak hiervan totaal niet duidelijk. Dient in dit kader nog te worden opgemerkt dat er zich tijdens het gehoor geen problemen hebben voorgedaan. Wat de door u beweerde oproep van het Parket betreft dient opgemerkt dat een dergelijk document slechts waarde heeft ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas wat in uw geval niet zo blijkt te zijn (CGVS p.8). Bijgevolg vermogen deze stukken bovenstaande appreciatie niet in positieve zin om te buigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus - Egypte Veiligheidssituatie van 10 mei 2016) blijkt dat straatprotesten er sinds het aantreden van president Sisi in mei 2014 zeldzaam zijn geworden. Ook de gewapende acties van de Moslimbroeders, die nog weinig van zich laten horen, lijken stilaan tot het verleden te behoren. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur echter fel toegenomen. Vele aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sinai (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sinai is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein. De meeste aanvallen van de WS vinden plaats in de noordelijke Sinai waar sedert medio 2013 een militaire confrontatie bezig is tussen jihadistische groepen en het Egyptische leger en politie. Dit conflict duurde voort in 2015-2016, en het aantal confrontaties tussen de Egyptische veiligheidsdiensten en de jihadistische groepen werden zelfs talrijker. Het zwaartepunt van de strijd tussen de Egyptische veiligheidstroepen en Wilayat al-Sina bevindt zich in noordoost Sinai en lijkt zich vooral te concentreren rondom drie districten, in casu Arish, Sheik Zuweid en Rafah.

De Wilayat Sinai maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bermbommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Grootschalige aanvallen gericht tegen de Egyptische ordetroepen hebben bij de militairen en bij de politie bijzonder veel slachtoffers veroorzaakt. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van Wilayat al Sina gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook niet-militaire doelwitten aan, zoals bijvoorbeeld pijpleidingen. De WS zou ook verantwoordelijk zijn voor het neerhalen van het Russisch passagiersvliegtuig eind oktober 2015.

Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Naast de confrontaties in de Sinai pleegt de WS af en toe aanslagen elders in Egypte, en dan vooral in Greater Cairo, waarbij soms burgerslachtoffers te betreuren vallen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6, alinea 2 en 57/7bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker in een eerste onderdeel aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende rekening heeft gehouden met de specificiteit van asiëldossiers betreffende de seksuele geaardheid. Dit blijkt volgens verzoeker uit de vraagstelling en de appreciatie van zijn antwoorden. Onder verwijzing naar de UNHCR *Guidelines on international protection n° 9* werpt verzoeker op dat in bepaalde gevallen discriminatie vervolging kan uitmaken in de zin van het Verdrag van Genève.

Waar in de bestreden beslissing zijn geaardheid wordt betwist, benadrukt verzoeker dat hij duidelijk heeft uitgelegd hoe hij zeer jong zijn geaardheid heeft ontdekt. Hij heeft ook uitgelegd dat hij heeft geprobeerd om zich te laten "verzorgen" door naar artsen/een psychiater te gaan. Hij is zich ervan bewust dat zijn geaardheid onverenigbaar is met de geldende normen in zijn land van herkomst. Hij heeft naar eigen zeggen problemen omwille van zijn geaardheid met de maatschappij in zijn land van herkomst doch ook met andere moslims over het algemeen en hij heeft nood aan vrijheid, respect en zelfontwikkeling, wat volgens verzoeker absoluut niet mogelijk is in zijn land van herkomst. Verzoeker meent dat er bij de vertaling waarschijnlijk een misvatting is gebeurd. Hij bevestigt dat hij 100% homoseksueel is en stelt dat het niet correct is dat hij aangetrokken is tot hermafrodieten. Volgens verzoeker heeft hij tijdens zijn verhoor verklaard zich aangetrokken te voelen tot mannen met vrouwelijke kantjes. Hij bedoelt hier geen hermafrodieten mee. Verzoeker meent dat hierdoor een groot misverstand is ontstaan en dat er door een communicatiefout een gans andere wending aan de verklaringen is gegeven. Hij wijst erop dat het voor hem ook ontzettend moeilijk is om hierover te moeten spreken. Misschien heeft hij een ongelukkige woordkeuze gedaan omdat het voor hem nog steeds zeer ongemakkelijk is om zich te uiten. Verzoeker stelt dat hij hierover in al die jaren nooit openlijk met een familielid heeft kunnen spreken. Integendeel, er lag een enorm zware druk op zijn schouders. Hij was tot tweemaal toe verloofd maar hij is er steeds in geslaagd om het huwelijk te kunnen afwenden. Maar deze druk woog zo ontzettend zwaar op hem dat hij een zelfmoordpoging heeft ondernomen. Hij ging vervolgens in behandeling bij een psychiater maar werd niet geholpen.

Verzoeker vervolgt dat hij in Egypte wel een duurzame relatie heeft gehad met een man genaamd H.. Daar ze beiden enorm veel schrik hadden van familie en overheid, hebben ze hun relatie echter nooit openbaar kunnen maken. Vermits het zo moeilijk is om dergelijke relatie in stand te houden, daar men voortdurend wordt afgeremd en alles in het geheim moet gebeuren, werd de relatie tussen hen drie jaar voor zijn vertrek uit Egypte reeds beëindigd. Verzoeker heeft tot op vandaag wel nog contacten met H.. Het is voor verzoeker zeer moeilijk om hierover te spreken, hetgeen volgens hem misschien de reden is waarom bepaalde zaken niet doorleefd overkomen.

Daarnaast wenst verzoeker te benadrukken dat ook dans een grote passie is voor hem. De dans die hij momenteel beoefent in België is zelfs verboden voor mannen in zijn land van herkomst. Verzoeker geeft momenteel zelfs les in de 'Ecole du ballet du Hainaut'. Daarnaast neemt hij zelf ook deel aan optredens.

Wat betreft het incident in juli 2015 geeft verzoeker toe dat hij zelf nog steeds niet begrijpt waarom hij op dat moment zo heeft gehandeld. Verzoeker stelt dat hij inmiddels al die jaren met een enorme angst voor familie en overheid leeft, dat hij op een bepaald moment de controle totaal heeft verloren. Hij heeft zelf nog steeds heel veel moeite om dit feit te vatten. Wanneer verzoeker deze man zag bij het metrostation is er iets geknapt in hem waardoor hij de totale controle heeft verloren. Op dat moment kon hij zijn drang en gevoelens nog onmogelijk controleren en had hij een uitspatting, die hij zelf nog steeds niet kan vatten. Verzoeker ging zelf niet naar ontmoetingsplaatsen in Alexandrië aangezien hij het uiten van zijn homoseksualiteit als een provocatie ziet. Hij zou dus nooit handelen in het openbaar en het was de eerste keer dat dit hem overkwam. Hij begrijpt het nog steeds niet. Verzoeker wil wel onderstrepen dat hij het bestaan van een PV wel heeft vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Men heeft hem geantwoord dat dit bij het volgend gehoor besproken zou worden. Tot slot wenst verzoeker nogmaals te benadrukken dat hij overtuigd homoseksueel is. Hij meent dat waarschijnlijk door verkeerde uitdrukkingen zijn boodschap niet goed is overgekomen.

Verzoeker benadrukt dat zijn verklaringen betreffende de houding van de overheid en de maatschappij worden bevestigd in de landeninformatie. Hij wijst erop dat hij heeft uitgelegd hoe de situatie van homo's in Egypte is. Zo heeft hij uitgelegd dat homoseksualiteit niet aanvaard wordt door de Egyptische maatschappij en door moslims in het algemeen. Om verregaande discriminaties, eermoorden vanwege familieleden, uitsluiting van het familiaal en sociaal leven of van de arbeidsmarkt te vermijden, dient verzoeker zijn geaardheid voortdurend te verbergen. Dit belemmert enige hoop om zich ooit te kunnen ontplooiën in een voldoende relatie. Aldaar heeft hij ook praktisch geen kans om een partner te vinden of een relatie te kunnen opbouwen. Hij zou ook onder druk gezet worden door de familie of de maatschappij om met een vrouw te huwen. Hij zou in zijn land van herkomst aldus een belangrijk deel van zijn identiteit moeten opgeven om aan sociale en familiale uitsluiting en aan discriminaties te ontsnappen. Gedwongen worden een belangrijk deel van zijn identiteit, met name zijn seksuele geaardheid, te verbergen om aan discriminaties, afkeer en uitsluiting of gewoon een algemene afkeer van de maatschappij ten aanzien van homoseksuelen te ontsnappen kan ook een vervolging vormen in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Geneve of het Protocol van 1967 met betrekking tot de vluchtelingenstatus, aldus verzoeker, die te dezen opnieuw verwijst naar de UNHCR *Guidelines on international protection n° 9*. Verzoeker verwijst tevens naar rechtspraak van het Hof van Justitie, waaruit blijkt dat men van een homoseksueel niet kan verwachten dat hij zijn geaardheid verbergt om aan vervolgingen te ontsnappen. Verzoeker laakt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet voldoende heeft onderzocht of zijn vrees om blootgesteld te worden aan vervolgingen vanwege de Egyptische overheid gegrond is. Het Commissariaat-generaal heeft niet eens onderzocht of de houding van de Egyptische maatschappij ten aanzien van de LGBT-bevolking een vorm van vervolging kan vormen. Nochtans staat het buiten kijf dat de huidige houding van de Egyptische samenleving hem niet toelaat een gewoon leven te leiden als homoseksueel, aldus verzoeker, die te dezen verwijst naar zijn verklaringen omtrent zijn concrete moeilijkheden (ook op psychologisch vlak) om zich te ontplooiën en een gewoon leven te hebben in zijn land van herkomst. Verzoeker voert in dit verband nog aan dat hij behoort tot een sociale groep die systematisch het voorwerp uitmaakt van discriminaties. De houding van de Egyptische autoriteiten en maatschappij viseert op algemene wijze om het even welke persoon van deze sociale groep. Dit geschiedt enkel omwille van het feit dat de persoon in kwestie tot deze specifieke sociale groep behoort. Verzoeker meent dat in dergelijke omstandigheden niet kan vereist worden dat de kandidaat-vluchteling aantoonde dat het risico op vervolging op zijn eigen persoon is gericht en dat het feit dat hij tot een sociale groep behoort volstaat. Hij voegt hier nog aan toe dat sinds 2014 de situatie voor homoseksuelen in Egypte enorm verslechterd is. Egyptische homo's worden beschouwd als 'ziek' en 'immoreel'. De autoriteiten gebruiken zelfs anale onderzoeken, afstammend uit methoden van voor de 20ste eeuw, om te bepalen of iemand wel of niet homoseksueel is. Veel mensenrechtenorganisaties trokken reeds aan de bel. Deze

'tests' zijn "ingrijpend, opdringerig, krenkend en diep vernederend". Het is een vorm van marteling, aldus verzoeker, die te dezen nog opwerpt dat de Egyptische president El-Sisi homo's en atheïsten mogelijk als voorbeeld gebruikt in zijn campagne om alle vormen van dissident gedrag te criminaliseren en fundamentalistische moslims voor zich te winnen en dat de seksuele tolerantie waar Egypte eens beroemd om was zienderogen verdwijnt. Verzoeker voegt hier nog aan toe dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet kan stellen dat hij niet vervolgd zou worden in zijn land van herkomst ingeval van discretie. UNHCR is immers de mening toegedaan dat men een homoseksueel niet kan uitsluiten van de internationale bescherming door hem te verplichten zijn identiteit, zijn geaardheid en zijn gevoelens in de clandestiniteit te beleven. Verzoeker verwijst te dezen opnieuw naar hoger aangehaalde UNHCR *Guidelines on international protection* n° 9, alsook naar de artikels 9 en 10 van de Richtlijn 2004/83/CE van 29 april 2004 en naar rechtspraak van het Hof van Justitie, dat reeds heeft geoordeeld dat men niemand een zekere discretie kan opleggen om vervolging te vermijden.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, werpt verzoeker op dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het Commissariaat-generaal heeft onderzocht of de houding van de Egyptische overheid en maatschappij ten overstaan van de LGBT-bevolking een risico vormt van blootstelling aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker voert aan dat hij in zijn land van herkomst voortdurend zijn geaardheid zou moeten onderdrukken. Hij zou beroofd zijn van enig ontplooid affectief leven. Hij zou ook gedwongen worden enige vorm van relatie verborgen te houden uit vrees voor reacties van zijn familie en van de maatschappij. Hij zou ook geen relatie kunnen opbouwen of samenwonen met een partner. Hij verwijst in dit verband tevens naar zijn eerdere uiteenzetting en betoogt dat men niet kan uitsluiten dat het levenslang onderdrukken van essentiële kenmerken van zijn persoonlijkheid zoals zijn geaardheid een onmenselijke of vernederende behandeling kan vormen. Niettemin heeft het Commissariaat-generaal zelfs niet onderzocht of artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet in onderhavig geval van toepassing kan zijn.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een flyer van de balletschool waar verzoeker dansles geeft, foto's van verzoeker tijdens een optreden, het artikel "*Egyptische mannen voor 3 tot 12 jaar de cel in wegens 'homoseksualiteit'*" van de Volkskrant van 26 april 2016 en het artikel "*Twee jaar cel voor homoseksuelen in Egypte*" van Het Roze Huis Antwerpen.

2.3. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij artikel 57/6, alinea 2 van de vreemdelingenwet geschonden acht. Derhalve dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij in het kader van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal toch wel een heel andere wending gaf aan zijn relaas in vergelijking met zijn initiële verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, hij immers op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde zich op 15-jarige leeftijd bewust te zijn geworden van zijn homoseksualiteit en duidelijk aangeeft dat al zijn verdere problemen uitsluitend te wijten zijn aan zijn homoseksuele geaardheid, niets meer en niets minder, terwijl hij ten overstaan van het Commissariaat-generaal plots stelt op seksueel vlak problemen te hebben met vrouwen daar hij klein geschapen is en hij hen geen bevrediging kan schenken waardoor hij complexen heeft en waardoor hij seks verkoos met hermafrodieten, en hij bovendien verklaarde dat hij effectief niet 100 procent homoseksueel is daar hij ook gevoelens heeft voor vrouwen maar dat hij het vrouwelijke geslacht niet wil benaderen, (ii) hij geen doorleefde verklaringen kan afleggen op de vraag wat het met hem doet dat hij van vrouwen houdt maar hen op seksueel vlak niet kan plezieren, terwijl nochtans dit besef een ommezwaai in zijn seksuele beleving en zijn leefwereld teweeg gebracht heeft, (iii) ook de manier waarop hij stelt contact te leggen met de mannen die hem bevallen niet bepaald van enige subtiliteit getuigt, zoals wordt toegelicht, en gezien hij duidelijk probeert te laten uitschijnen dat contacten met mannen taboe zijn in zijn gemeenschap en men in dit kader toch wel heel omzichtig te werk moet gaan, zijn toch wel directe aanpak nu niet bepaald overtuigend is daar er toch kan van worden uitgegaan dat hij met iets meer discretie te werk zou gaan, (iv) hij, gevraagd hoe hij aan mannen toonde dat hij geïnteresseerd was, in gemeenplaatsen en stereotypen vervalt en er weinig sprake is van een persoonlijk en doorleefd antwoord en nergens uit zijn verklaringen een diepgaande persoonlijke betrokkenheid kan worden

afgeleid, (v) ook zijn antwoorden op de vragen over zijn relatie met H. oppervlakkig en stereotiep zijn en er weinig persoonlijke aspecten aan bod komen, dit terwijl hij stelt dat deze relatie al een zevental jaar duurt, er bovendien telkens bijkomende vragen dienen te worden gesteld en hij niet bij machte blijkt spontane verklaringen af te leggen, wat zijn geloofwaardigheid niet ten goede komt, net zoals het gegeven dat hij deze relatie onvermeld liet bij de Dienst Vreemdelingenzaken, (vi) ook zijn verklaringen wat betreft het incident dat de aanzet was tot zijn vertrek uit Egypte iedere geloofwaardigheid ontberen, zoals wordt toegelicht, appreciatie welke nog eens wordt onderstreept door het gegeven dat hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment vermeld heeft dat hij naar aanleiding van dit incident effectief meegenomen werd naar het politiekantoor, er een proces-verbaal werd opgesteld en hij vijftien dagen na zijn arrestatie een convocatie heeft ontvangen van het Parket, (vii) het opmerkelijk te noemen is dat hij legaal, met zijn eigen paspoort, het land heeft verlaten daar er toch een convocatie op zijn naam was uitgeschreven, (viii) hij geen organisaties kent die opkomen voor de rechten van de LGBT, hij in België niet actief is in het milieu, hij de 'Gay Pride' niet kent en nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij voeling heeft met LGBT of dat hij ook maar een begin van inspanning heeft verricht zich hieromtrent te informeren, (ix) de door hem neergelegde documenten niet vermogen de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin om te buigen, zoals wordt toegelicht en (x) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte blijkt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet verzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. Na lezing van het administratief dossier oordeelt de Raad dat verzoeker er geenszins in slaagt een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aan te tonen. Gelet op verzoekers tegenstrijdige en weinig doorleefde verklaringen, waaruit nergens enige persoonlijke betrokkenheid of affiniteit met de LGBT blijkt, is de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden seksuele geaardheid, noch aan de problemen die hij hierdoor in Egypte zou hebben gekend. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.6.1. De Raad benadrukt vooreerst dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt, en dat hij de feiten die de aanleiding vormden voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot de asielzoeker aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees

voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing wijken verzoekers verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen echter dermate af van zijn verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken dat hieraan verder niet het minste geloof kan worden gehecht: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u in kader van uw gehoor op het CGVS toch wel een heel andere wending gaf aan uw relaas in vergelijking met uw initiële verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Daar stelde u zich immers op 15-jarige leeftijd bewust te zijn geworden van uw homoseksualiteit en geeft u duidelijk aan dat al uw verdere problemen uitsluitend te wijten zijn aan uw homoseksuele geaardheid, niets meer en niets minder (Vragenlijst vraag 3; Verklaring vraag 27). Ten overstaan van het CGVS stelt u plots op seksueel vlak problemen te hebben met vrouwen daar u klein geschapen bent en u hen geen bevrediging kunt schenken waardoor u complexen hebt. Doordat u dit beseftte verkoos u seks met hermafrodieten, u verduidelijkte: zo heb ik de vrouw, met het aspect seks dat er niet is. Maar dat type van personen bestaat bij ons niet en als ik geen andere keuze heb dan kan ik seks hebben met een man. U gevraagd waarom u voor DVZ louter stelde homoseksueel te zijn, antwoordt u voor ons is dat allemaal ‘gay’, we zeggen homoseksueel op algemene wijze. Ten overstaan van het CGVS gevraagd of dit wilde zeggen dat u zich niet als een homoseksueel beschouwt in de zin van ‘man houdt van man’ (daarmee verwijzend naar een volwaardige relatie), maar dat u seks hebt met mannen omdat u klein geschapen bent, verklaart u dat u effectief niet 100 procent homoseksueel bent daar u ook gevoelens hebt voor vrouwen, maar dat u het vrouwelijk geslacht niet wil benaderen (CGVS p.2, 4). Gezien u hier voor DVZ nooit enige allusie op hebt gemaakt en daar liet uitschijnen een ‘overtuigd’ homoseksueel te zijn kan uw uitleg totaal niet overtuigen en doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problematiek, te meer nergens uit uw verklaringen bij DVZ blijkt dat er nog andere aspecten mede aan de grondslag van uw asielaanvraag liggen en u daarenboven stelde dat uw gehoor daar goed verlopen is (CGVS p.1). Uw verklaring dat u in een homoseksuele relatie met H.(...) zou zitten doet hieraan, en zoals in onderstaande paragrafen wordt uiteengezet, geen afbreuk (CGVS p.6).”*

Verzoeker grijpt in voorliggend verzoekschrift terug naar de verklaringen zoals hij deze ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd en bevestigt dat hij wel degelijk overtuigd homoseksueel is en dat hij sinds jonge leeftijd een aantrekking tot mannen voelt. Hij geeft hiermee evenwel geen valabele verklaring voor de vaststelling dat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen manifest afwijkende verklaringen heeft afgelegd. Hij betwist slechts dat hij zou hebben verklaard dat hij zich aangetrokken voelt tot hermafrodieten en stelt dat hij tijdens het gehoor heeft verklaard dat hij zich aangetrokken voelt tot mannen met vrouwelijke kantjes. Verzoeker meent dan ook dat er een groot misverstand is ontstaan en dat er door een communicatiefout een gans andere wending aan zijn verklaringen is gegeven. Met dergelijk verweer slaagt verzoeker er evenwel allerminst in te overtuigen. Zo verklaarde verzoeker ten overstaan van het Commissariaat-generaal: *“Ik moet u zeggen dat ik bij twee gelegenheden seks had met vrouwen, maar dat liep op niets uit omdat ik een kleine penis heb en sindsdien heb ik complexen. Dit wil niet zeggen dat ik niet van vrouwen houd, ik hou van vrouwen, maar ik was een mislukking op seksueel niveau en ik bleef er ver van en ik verkoos seks met hermafrodieten, zo heb ik de vrouw met het aspect seks dat er niet is. CG: Wat wil u met dat laatste zeggen? AZ: Ik ben niet zoals een gewone man, ik heb een heel kleine penis en dat is een mislukking bij de vrouwen. Die types van personen, bestaan niet bij ons. Dat is een man met een man of een vrouw met een vrouw, maar wat ik zoek bestaat niet, of wel, maar zal ik maar een keer tegenkomen in mijn leven. Soms als ik me verplicht voel en ik geen keus heb, kan ik seks hebben met een man, maar ik houd dat voor als het niet anders gaat. (...) CG: Heb ik het goed begrepen dat u zich niet echt als een homoseksueel beschouwd, in de zin van man houdt van man, maar dat u seks hebt met een man omdat uw penis te klein is? AZ: Ik ben niet 100% homoseksueel omdat ik ook gevoelens heb voor vrouwen, maar het vrouwelijk geslacht wil ik niet benaderen. CG: Waarom niet? AZ: Ik heb u gezegd dat ik geen betrekkingen kan hebben, ik kan klaarkomen en zij niet. Ik met een vrouw, ze zal niet goed af zijn met een man als ik, daarom kan ik beter betrekkingen hebben met een man, die deels vrouwelijk is. (...) Mijn seksuele leven is begonnen in de puberteit, ik had toen seks met een vriend vanuit school. Dat was een etappe en dat stopte. CG: Wat wil u zeggen met een etappe? AZ: Je bent 14/15 jaar, in de puberteit. Of je bevredigt jezelf of je hebt betrekkingen met een meisje of een jongen. En ik had de gelegenheid met een jongen. CG: Dus het was enkel omdat de gelegenheid er was? AZ: Ja, dat is het. Maar het was ook een van de funderingen waarop mijn karakter is gebaseerd. (...) Kunt u me vertellen wanneer en hoe u beseftte dat u uw seksueel plezier bij mannen en niet bij vrouwen moest zoeken? AZ: Ik kan het objectief niet bereiken zegt az en de vraag wordt opnieuw uitgelegd. Het seksuele rapport gaat niet goed, ik ben bevredigd maar de vrouw niet, er zijn*

drie opties op gebied van seks, naar het toilet gaan, met een vrouw slapen of met een man. Een vrouw of een toilet gaat niet, enkel de man blijft over.” (administratief dossier, stuk 4, p. 2 en p. 4). Uit deze verklaringen betreffende zijn geaardheid, die duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar zijn, kan worden vastgesteld dat de verklaringen van verzoeker bij het Commissariaat-generaal niet eensluidend zijn met de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad benadrukt dat het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen onvoldoende is om de tegenstrijdigheden te herstellen. De bevestiging van een eerder afgelegde verklaring en het bijgevolg impliciet ontkennen van een andere afgelegde verklaring is dan ook geen ernstig verweer om de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties te vergoelijken. Ook de stelling dat de benaming hermafrodiet zou voortvloeien uit een misverstand of een communicatiefout vindt geen steun in het gehoorverslag, waaruit immers blijkt dat het woord hermafrodiet nog meermaals in de mond werd genomen en dit zowel door de protection officer als door verzoeker zelf: “CG: *Waarom hebt u het bij DVZ daar nooit over gehad, u zei er enkel dat u homoseksueel was en u hebt het niet over hermafrodieten gehad?* AZ: *Maar voor ons is dat allemaal ‘gay’, we zeggen homoseksueel op algemene wijze. (...) CG: Hoeveel relaties hebt u gehad met hermafrodieten?* AZ: *Er zijn er geen. Dat bestaat niet daar. Het minimum is een mooie man te vinden. Dat is het enige alternatief. (...) Ik heb geprobeerd om nummers te verzamelen van hermafrodieten, maar ze willen geld. (...) CG: Heb ik goed begrepen dat u tot nu, geen seks hebt gehad met een hermafrodiet?* AZ: *Ja, dat is zo.*” (administratief dossier, stuk 4, p. 4-5). Hieruit blijkt aldus ontegensprekelijk dat verzoeker tijdens het gehoor zelf duidelijk het onderscheid maakte tussen een hermafrodiet en een ‘mooie man’ of een ‘man met vrouwelijke kantjes’ zodat er van een misverstand, een communicatiefout of een ‘ongelukkige woordkeuze’ geen sprake kan zijn.

2.6.2. Voorts kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden bijgetreden waar in de bestreden beslissing wordt uiteengezet als volgt: “*Ook uw verdere verklaringen ontberen overtuigingskracht. U gevraagd wat het met u doet dat u van vrouwen houdt maar hen op seksueel vlak niet kunt plezieren, ontwijkt u vooreerst een accuraat antwoord door te stellen dat u wel betrekkingen wil hebben met mannen, maar dat ze mooi en zacht moeten zijn. Erop gewezen dat dit geen antwoord is, stelt u: dat is een omgeslagen blad, ik heb de gewoonte genomen met mannen en nu houd ik ervan te slapen met mannen (CGVS p.4). Ook dit is geen antwoord op de u gestelde vraag en ondermijnt andermaal uw geloofwaardigheid daar er toch van kan worden uitgegaan dat u omtrent dit specifieke aspect doorleefde verklaringen moet kunnen afleggen gezien net dit besef een ommezwaai in uw seksuele beleving en uw leefwereld teweeg gebracht heeft.*

Ook de manier waarop u stelt contact te leggen met de mannen die u bevallen getuigt nu niet bepaald van enige subtiliteit: ik handel zoals een meisje, ik nader en leg mijn hand op zijn hand en als ik respons krijg dan scheppen we een sfeer die ons bevalt. U gevraagd dit toe te lichten, geeft u aan als ik hem meeneem naar een appartement ofzo. Als we op straat lopen is er een ander sentiment, we proberen op ons gemak te zijn en sexy woorden te spreken en dan zie ik zijn reactie. Als ik zie dat hij niet anti is, dan snijd ik onmiddellijk het onderwerp aan. Gevraagd wat u hiermee bedoelt stelt u we praten over seksuele zaken om op te warmen, en dat is dat (CGVS p.5). Gezien u duidelijk probeert te laten uitschijnen dat contacten met mannen taboe zijn in uw gemeenschap en men in dit kader toch wel heel omzichtig te werk moet gaan, is uw toch wel directe aanpak nu niet bepaald overtuigend en kan er toch van worden uitgegaan dat u met iets meer discretie te werk zou gaan.

Later tijdens het gehoor gevraagd hoe u aan mannen toonde dat u geïnteresseerd was, antwoordt u: soms waren zij het. Gevraagd hoe dit in zijn werk ging antwoordde u: in mijn verschijning kunnen ze al denken dat ik gay ben, we hebben speciale tekens en de Egyptenaren zijn sluw. Gevraagd welke tekens komt u niet verder dan te stellen: de borst die meer ontwikkeld is, de manier van spreken. De jongere heeft een fijnere stem. Er zijn geen echte regels wie gaat beginnen, bij ons is het normaliter de man die aangetrokken is door de ander, de actieve doet het voorstel aan de passieve, maar als ik me aangetrokken voel, dan kan ik ook beginnen (CGVS p.7). Dient opgemerkt dat u in gemeenplaatsen en stereotypen vervalt en er weinig sprake is van een persoonlijk en doorleefd antwoord. Nergens uit uw verklaringen kan een diepgaande persoonlijke betrokkenheid afgeleid worden.” Ook deze vaststellingen en overwegingen, die in voorliggend verzoekschrift op generlei wijze worden weerlegd of ontkracht, dragen bij tot de volstreekte ongeloofwaardigheid van de door verzoeker uiteengezette asielmotieven.

2.6.3. Daarnaast wordt in de bestreden beslissing correct toegelicht dat ook verzoekers antwoorden op de vragen over zijn relatie met H. oppervlakkig en stereotiep zijn en er weinig persoonlijke aspecten aan bod komen, dit terwijl hij stelt dat deze relatie al een zevental jaar duurt, er bovendien telkens bijkomende vragen dienen te worden gesteld en hij niet bij machte blijkt spontane verklaringen af te leggen, wat zijn geloofwaardigheid niet ten goede komt, net zoals het gegeven dat hij deze relatie onvermeld liet bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers verweer dat hij het zeer moeilijk heeft om hierover te spreken en dat dit misschien de reden is waarom bepaalde zaken niet doorleefd overkomen,

kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dit klemt des te meer daar verzoeker blijkbaar wel zonder schroom kon praten over het feit dat hij klein geschapen is en hij hierdoor niet in staat is om vrouwen te bevredigen, dat hij daarom zijn toevlucht zocht tot seks met mannen en dat hij zich eigenlijk aangetrokken voelt tot hermafrodieten. Het is de Raad dan ook niet duidelijk waarom verzoeker moeite zou hebben om te vertellen over zijn partner H. en de 'warme relatie' (administratief dossier, stuk 4, p. 6) die zij reeds meer dan zeven jaar zouden hebben. Dat verzoeker niet in staat blijkt te zijn om hieromtrent spontaan doorleefde verklaringen af te leggen, zoals wordt toegelicht in de bestreden beslissing, doet andermaal afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. Waar in het verzoekschrift nog wordt aangehaald dat de relatie met H. reeds drie jaar voor verzoekers komst naar België werd beëindigd, kan de Raad slechts vaststellen dat deze bewering niet te rijmen valt met verzoekers verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens het gehoor, waar hij uitdrukkelijk stelde dat hij tot op heden nog steeds een koppel vormt met H. (administratief dossier, stuk 4, p. 6).

2.6.4. Voorts oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat ook verzoekers verklaringen wat betreft het incident dat de aanzet was tot zijn vertrek uit Egypte iedere geloofwaardigheid ontberen: *"Ook wat betreft het incident dat de aanzet was tot uw vertrek uit Egypte kunnen uw verklaringen totaal niet overtuigen. Zo stelt u aan het metrostation een man te hebben gezien die u dusdanig beviel dat u met hem in gesprek probeerde te komen en hem voorstelde om seks met u te hebben. Deze door u geschetste gang van zaken kan totaal niet overtuigen. Zoals in een bovenstaande paragraaf reeds uiteengezet, geeft u aan dat u zich niet kunt uiten in Egypte en u uw seksualiteit niet vrijuit kunt beleven, getuige hiervan uw woorden: we hebben schrik om ons in het openbaar te tonen. In dit opzicht ontbeert uw, op zijn zachtst gezegd, directe aanpak dan ook iedere overtuigingskracht, temeer u ook zelf aangeeft dat u normaliter 'wat meer wacht'. Logischerwijze werd er dan ook gepeild waarom u plots alle voorzichtigheid liet varen, temeer een metrostation dan ook nog eens bezwaarlijk een discrete plek kan worden genoemd, waarop u slechts kunt herhalen dat u normaliter zo niet te werk gaat. Andermaal een toelichting gevraagd kunt u slechts opwerpen hem te hebben gezien, dat zijn verschijning u deed vermoeden 'dat hij van de derde seks was waar u van houdt' (CGVS p.3, 5). Het hoeft geen betoog noch bijkomende uitleg dat deze door u geschetste gang van zaken iedere geloofwaardigheid ontbeert.*

Deze appreciatie wordt dan ook nog eens onderstreept door het gegeven dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment vermeld hebt dat u naar aanleiding van dit incident effectief meegenomen werd naar het politiekantoor, er een proces-verbaal werd opgesteld en u vijftien dagen na uw arrestatie een convocatie ontvangen heeft van het Parket. U hiernaar gevraagd, komt u niet verder dan te stellen dit wel degelijk te hebben vermeld. Ook dit kan niet overtuigen daar u uw verklaringen bij DVZ voor akkoord ondertekend heeft, u geen bijkomende verklaringen aflegde toen u hiertoe de kans werd geboden en u bij aanvang van het gehoor op het CGVS verklaarde dat uw gehoor bij DVZ goed was verlopen (CGVS p.1, 4; Vragenlijst). Moesten deze door u beweerde feiten zich effectief hebben voorgedaan is er geen enkele reden waarom u dit niet zou vermelden bij DVZ, wel integendeel."

Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen valabele verklaring bij die zijn onbezonnen gedrag kan verklaren. Hij komt niet verder dan te stellen dat hij op dat moment zijn drang en gevoelens nog onmogelijk kon controleren en hij een uitspatting had, die hij zelf nog steeds niet kan vatten, dat het de eerste keer was dat dit hem overkwam en dat hij het nog steeds niet begrijpt, waarmee hij er echter niet in slaagt het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht te plaatsen. In zoverre verzoeker nog benadrukt dat hij het bestaan van een proces-verbaal wel heeft vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, kan de Raad slechts vaststellen dat deze bewering niet de minste steun vindt in het administratief dossier. Voormelde motieven, die de geloofwaardigheid van verzoekers rechtstreekse vluchtaanleiding volledig onderuit halen, worden dan ook door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.6.5. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift volledig voorbij gaat aan de vaststellingen en overwegingen dat (i) het opmerkelijk te noemen is dat hij legaal, met zijn eigen paspoort, het land heeft verlaten daar er toch een convocatie op zijn naam was uitgeschreven en (ii) hij geen organisaties kent die opkomen voor de rechten van de LGBT, hij in België niet actief is in het milieu, hij de 'Gay Pride' niet kent en nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij voeling heeft met LGBT of dat hij ook maar een begin van inspanning heeft verricht zich hieromtrent te informeren. Deze laatste vaststellingen halen de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde seksuele geaardheid finaal onderuit. Immers, zo verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid op enige waarheid zou berusten, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zou trachten te informeren over de homoscene in België en hoe hij hiermee in contact kan komen, informatie welke via een eenvoudige zoekactie op het internet

kan worden teruggevonden, een medium waarmee verzoeker blijkens zijn verklaringen duidelijk vertrouwd is (administratief dossier, stuk 4, p. 5). De vaststelling dat verzoeker, die reeds sedert augustus 2015 in België verblijft en die hier zijn beweerd geaardheid vrij kan beleven, op dit vlak geen initiatieven heeft ontplooid, laat niet toe verder nog enig geloof te hechten aan voorgehouden seksuele geaardheid.

2.6.6. Waar verzoeker nog aanhaalt dat ook dans een grote passie is voor hem en stelt dat de dans die hij momenteel beoefent in België zelfs verboden is voor mannen in zijn land van herkomst, wijst de Raad erop dat verzoeker blijkens zijn verklaringen ook in Egypte deel uitmaakte van een dansgroep en dat hij voor shows naar Italië, Moskou, Portugal, Taiwan en Paraguay reisde. Verzoeker verklaarde voorts nog *“Ik was gelukkig met mijn leven, ik reisde en ik danste (...)”* (administratief dossier, stuk 4, p. 2 en p. 7). Hij maakte doorheen zijn verklaringen op geen enkel ogenblik gewag van problemen die hij zou hebben gekend omwille van zijn activiteiten als danser. Verzoeker maakt dan ook op generlei wijze aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Egypte geremd zou worden in zijn expressie en dat hij zijn passie, dans, zou moeten opgeven.

2.6.7. Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermog zijn geloofwaardigheid te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Daar geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden seksuele geaardheid en de problemen die hij hierdoor zou hebben gekend, is de verwijzing in het verzoekschrift naar de UNHCR *Guidelines on international protection n° 9*, naar de artikels 9 en 10 van de Richtlijn 2004/83/CE van 29 april 2004 en naar rechtspraak van het Hof van Justitie *in casu* niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie omtrent de situatie van homoseksuelen in Egypte en omtrent het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

2.6.8. De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging.

2.6.9. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.7.1. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

2.7.2. Voorts oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier (COI Focus *“Egypte. Veiligheidssituatie (update)”* van 10 mei 2016), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 30 januari 2014 heeft bepaald dat de uitdrukking “binnenlands gewapend conflict” betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het Hof bracht ook in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming als de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn

persoon zou lopen (HvJ 30 januari 2014, C 285/12, Diakité/Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen).

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt derhalve slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Egypte, zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Uit deze informatie blijkt dat straatprotesten sinds het aantreden van president Sisi in mei 2014 zeldzaam zijn geworden. Ook de gewapende acties van de Moslimbroeders, die nog weinig van zich laten horen, lijken stilaan tot het verleden te behoren. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur echter fel toegenomen. Vele aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sinaï (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sinaï is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein. De meeste aanvallen van de Wilayat Sinaï vinden plaats in de noordelijke Sinaï waar sedert medio 2013 een militaire confrontatie bezig is tussen jihadisten en het Egyptische leger en politie. Dit conflict duurde voort in 2015-2016, en het aantal confrontaties tussen de Egyptische veiligheidsdiensten en de jihadisten werden zelfs talrijker. Het zwaartepunt van de strijd tussen de Egyptische veiligheidstroepen en Wilayat al-Sina bevindt zich in noordoost Sinaï en lijkt zich vooral te concentreren rondom drie districten, *in casu* Arish, Sheik Zuweid en Rafah. De Wilayat Sinaï maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bembommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politieke autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Grootschalige aanvallen gericht tegen de Egyptische ordetroepen hebben bij de militairen en bij de politie bijzonder veel slachtoffers veroorzaakt. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van Wilayat al Sina gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook niet-militaire doelwitten aan, zoals bijvoorbeeld pijpleidingen. De Wilayat Sinaï zou ook verantwoordelijk zijn voor het neerhalen van het Russisch passagiersvliegtuig eind oktober 2015. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren. Naast de confrontaties in de Sinaï pleegt de Wilayat Sinaï af en toe aanslagen elders in Egypte, en dan vooral in Greater Cairo, waarbij soms burgerslachtoffers te betreuren vallen.

Gelet op de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan, is hij van oordeel dat de commissaris-generaal op een correcte wijze de toestand heeft beoordeeld en correct tot het besluit komt dat er actueel geen redenen zijn om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Egypte subsidiaire bescherming toe te kennen. Daar verzoeker aldus geen concrete elementen aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de evaluatie van de veiligheidssituatie in Egypte gemaakt door de commissaris-generaal, wordt diens analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.8. In zoverre verzoeker nog artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet geschonden acht, benadrukt dat Raad dat dit artikel werd opgeheven bij artikel 16 van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de vreemdelingenwet, de Opvangwet en van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, doch de inhoud ervan grotendeels wordt hernomen door het nieuwe artikel 48/7 dat luidt als volgt: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”*

Vermits aan het asielrelaas en de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, kan hij zich niet dienstig beroepen op het nieuwe artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.10. Waar verzoeker *in fine* vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier door te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een nieuw onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS